

21 Οκτωβρίου 2009

Το κήρυγμα του Χρυσόστομου και οι πορτοφολάδες

/ [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Σήμερα, όταν μιλάμε για Πατέρες της Εκκλησίας και αναφερόμαστε στον Χρυσόστομο, όλοι ξέρουμε ότι πρόκειται για τον αγ. Ιωάννη τον Χρυσόστομο. Και

όμως η λέξη «χρυσόστομος» δεν είναι κύριο όνομα, αλλά επίθετο. Είναι το επίθετο που απέδωσαν στον Ιωάννη, για να χαρακτηρίσουν και ταυτόχρονα να τιμήσουν την κηρυκτική του δεινότητα.

Από τότε μέχρι σήμερα όλοι αναγνωρίζουν τον άγιο Ιωάννη Χρυσόστομο ως τον μεγαλύτερο κήρυκα της Εκκλησίας μας. Ακόμη και το Βατικανό, εδώ και μερικά χρόνια, τον ανακήρυξε ως τον προστάτη άγιο των χριστιανών ιεροκηρύκων.

Τη δίκαιη αυτή αναγνώριση τη συμμερίζονταν πρώτοι απ' όλους οι ίδιοι οι ακροατές του, που όπως θα δούμε σε άλλο στιγμιότυπο μας, τον επευφημούσαν και τον χειροκροτούσαν. Το περίεργο όμως είναι ότι την κηρυκτική δεινότητα του Χρυσόστομου την αναγνώριζαν και μερικοί άνθρωποι που, όταν κήρυττε, έτρεχαν στην εκκλησία, όχι για να τον ακούσουν, άλλα για να τον εκμεταλλευθούν. Και λέγοντας «εκμεταλλευθούν» δεν εννοούμε πνευματικά, όπως το τακτικό ακροατήριο του, άλλα... υλικά. Και για να λύσουμε το αίνιγμα σας πληροφορούμε ότι οι άνθρωποι αυτοί ήσαν οι πορτοφολάδες, ή όπως λέγονταν τότε, «βαλαντιοτόμοι». Βλέπετε ότι από τότε υπήρχε η ειδικότητα αυτή των «ληστών», που, καθώς φαίνεται, ήταν αρκετά διαδεδομένη.

Τί ακριβώς συνέβαινε; Το κήρυγμα του αγίου Ιωάννη ήταν κατά κανόνα πολύ συναρπαστικό. Το μεγαλύτερο μέρος του εκκλησιάσματος τον άκουγε με πολύ ενδιαφέρον. Οι περισσότεροι από τους ακροατές του, θέλοντας να μη χάσουν καμιά του λέξη —μην ξεχνάμε ότι τότε δεν υπήρχαν μικρόφωνα—, προσπαθούσαν να πλησιάζουν τον κήρυκα. Με την τακτική όμως αυτή γινόταν πολύς συνωστισμός γύρω από τον άμβωνα. Την ευκαιρία αυτή εκμεταλλεύονταν οι πορτοφολάδες, που καθώς φαίνεται έκαναν... χρυσές δουλειές! [\(περισσότερα...\)](#)